

beskyttelsesmæssig karakter kun effektivt vil kunne håndhæves, dersom der også er mulighed for i egnede tilfælde at drage den tilsynsførende skibs-officer strafferetligt til ansvar for konstaterede overtrædelser, og *da* der efter lovens påtalerregel i § 79, stk. 1, kun er adgang til at drage skibsføreren — og ikke tillige eller alternativt f. eks. styrmanden, under hvis tjenesteområde ledelse af og tilsyn med arbejde af den heromhandlede art henhører, jfr. lovens § 45 — til ansvar gennem sædvanlig ubetinget offentlig påtale, jfr. retsplejelovens § 722, nr. 3, foreslås det at undtage de heromhandlede forseelser fra den i § 79, stk. 1, indeholdte påtalerregel. Hertil sigter det under nærværende pkt. 6 stillede ændringsforslag.

Til § 2.

Med hensyn til ikrafttrædelsesbestemmelsen bemærkes, for så vidt angår bestemmelsen i lovfor-

slagets § 1, nr. 2, at det under hensyn til, at en væsentlig del af de i danske skibe tjenstgørende sømænd på tidspunktet for lovens stadfæstelse må formodes at opfylde kravet om 12 måneders sejlads som betingelse for fri hjemrejse, er fundet nødvendigt at foreslå, at retten til fri hjemrejse indtræder etapevis, og som en overgangsregel at dele disse søfolk i grupper efter den samlede fartstid, de har erhvervet, således at bestemmelsen først pr. 1. juli 1964 får sin fulde virkning. Det skulle derved være muligt at opnå en passende tidsmæssig spredning af begæringer om hjemrejser i henhold til den nye lempede regel, der i modsat fald ville medføre uopfyldelige krav om afløsningsmandskab til erstatning for de hjemrejsende.

Det bemærkes, at de anførte tidspunkter er fastsat under den forudsætning, at loven stadfæstes i løbet af februar måned 1964. Dersom lovens stadfæstelse udskydes, vil de anførte tidspunkter derfor være at ændre tilsvarende.